

[Aase Olesen.]

stilling, fru Ritta Ahm gav, hvor man ligesom på baggrund af den beklagelse, man af og til kan møde rundt omkring i landet fra kommunalbestyrelsesmedlemmer om manglende tid, sluttede, at man skulle afskaffe udvalgsmedlemmernes udøvende beføjelser, altså det, at udvalgene har adgang til at administrere. Jeg tvivler meget på, at kommunalbestyrelsesmedlemmer i resten af landet ønsker denne ændring i retning af det københavnske. Jeg forstod, det var lidt af det samme, hr. Ejler Koch var inde på. Jeg vil bede ministeren om at afkræfte, at han har tanker om noget i den retning, for så vidt angår den øvrige del af landet, altså afkræfte, at der er ideer om i en kommende styrelseslovsrevision at indføre en form for magistratsordning i resten af landet.

Hagen Hagensen (KF):

Det er alene hr. Christophersens bemærkning på en del af sin gruppes vegne, der får mig til at gøre nogle enkelte yderligere bemærkninger. Den tale, hr. Christophersen holdt, gik jo egentlig på noget, der er passé for længst. Der var engang, da Københavns kommune ikke havde alle de byområder med, som den har nu: Brønshøj, Sundby, og hvad ved jeg. Dengang kunne man måske have talt om at opretholde en lang række enkelte kommuner, det har man bare ikke gjort, og vi står nu over for den kendsgerning, at vi har en by, der er samlet, som København er, og med alt, hvad der følger deraf. Vi er jo heller ikke i de senere år gået den vej at gøre kommunerne mindre ved at dele dem op, tværtimod har vi jo fået en del store kommuner ude i landet, der stort set har fået den samme ordning, som Københavns kommune har og efter min mening fortsat bør have.

Så sagde hr. Christophersen noget om styret i København. Ja, der er jo ingen tvivl om, at det undertiden har været tungt at danse med den store by, som den er, men forholdet er vel egentlig det, at det, vi prøver på her, er at gøre dansetrinene noget nemmere at have med at gøre for alle. Vi nærmer os det, som gælder for kommunerne ude i landet, men stadig væk med hensyntagen til det, som jeg må gentage at vi skal have respekten for, nemlig at vores hovedstad nu engang har en særlig ordning og også i nogen grad må have et særligt styre. Lad mig i den forbindelse sige, at jeg vel er valgt i hovedstaden, men kommer fra en by, som hr.

Christophersen så pænt udnævnte til at have et magistratsstyre, nemlig Frederiksberg kommune. Det har vi ikke; i lighed med landets øvrige kommuner har vi et udvalgsstyre derude.

Men jeg anede gennem det, som hr. Christophersen fremsatte, det, som der undertiden sker i denne sal, nemlig at der er en usynlig front, når der er tale om hovedstadens forhold. Den går et eller andet sted – fru Lone Dybkjær talte om den forleden dag, hun har fundet ud af det i de senere år. Vi, der har været her gennem flere år, ved, at den er her. Den grønne front skal nu ikke prøve på at klare det problem for os også. Det må vi nok kunne klare alligevel.

Kristine Heltberg (SF):

Det synes at være fremgået ret klart af denne forhandling, at hovedproblemerne, som jeg synes ministeren ikke helt fik skåret ud i pap hvad han mener om, er for det første: hvordan kan man foretage en bedre fordeling af magten, af myndigheden mellem magistraten og borgerrepræsentationen? Der er mange muligheder, jeg foreslog nogle, jeg synes ikke rigtig, jeg fik dem kommenteret. Det andet problem er: hvorledes opdeler vi København i mere humane enheder?

Fru Aase Olesen har talt om en sådan opdeling, og der er flere andre, der har gjort det, ligesom jeg har antydnet, at det måske var en løsning. Efter at have hørt også andre ordførere og specielt hr. Christophersen er jeg kommet til den opfattelse, at det er muligt, at det med lidt velvilje fra ministeren alligevel vil kunne lade sig gøre at opnå noget af det, der ville være en slags tigerspring med hensyn til Københavns kommunes humanisering og en bedre styring, en mere demokratisk og for borgerne mere forståelig styring af Københavns kommune. Jeg savner en meget klar tilkendegivelse fra ministeren af, hvordan han ville stille sig til sådan en model.

Ritta Ahm (KrF):

Jeg er ligesom fru Aase Olesen ked af, at ministeren stiller sig meget fornærmet, fordi vi har en lidt anden indstilling til et lovforslag end ministeren, men det må jeg se at komme over.

Jeg fik sådan set ikke svar på mit spørgsmål, om indenrigsministeren ikke vil erkende, at der er problemer ude i primærkommunerne med hensyn til den store arbejdsbyrde, og om mini-